

ת"פ 20784/11/13 - מדינת ישראל נגד כרמל גל-עוז, יקיר קידר, שניהם

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 13-11-20784 פרקליטות מחוז מרכז נ' גל-עוז
ואח'

בפני:	כבוד השופט היושם אבו שחאדיה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז ע"י עווה"ד מוניר ברהום
המאשימה	
	נגד
1.	כרמל גל-עוז
2.	יקיר קידר שניהם ע"י עווה"ד אורית חיון
הנאשמים	

גמר דין לגבי הנאשמים 1 ו-2

A. כתוב האישום ותמציאות הכרעת דין

1. כנגד שלושה הנאשמים, כרמל גל-עוז (להלן: **כרמל**), יקיר קידר (להלן: **ყיר**) ו-שחר שריר (להלן: **שחר**) הוגש כתוב אישום אשר מייחס להם עבירה של תקיפה בנסיבות חמימות לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).
2. על פי עובדות כתוב האישום, שלושת הנאשמים שימשו כסוחרי ביטחון בבית סוהר "מריל"ש - מג"ן" (להלן: **ቤት ሚስዬ**). ביום 29.1.12 בשעה 22:06 או בסמוך לכך, הוביל האסיר ע' ד' (להלן: **ע'**) לחדר המין בבית החולים אסף הרופא (להלן: **חדר המין**) בעקבות התקף אפילפסיה קשה כשהוא מלאוה במצוות סוחרים, אשר כלל את הנאשמים ואת מפקד הכוח, הסוהר נזיה ג'ריפאת (להלן: **נזיה**).
3. באותו מועד בשעה 23:00 או בסמוך לכך, התעורר ע' מתרדםתו כשרגלו קשורה למיטתו באזיק וביקש לעשן סיגירה ולהחזיר לבית הסוהר. נזיה הסביר לע' כי עליו לבדוק על ידי רופא טרם שחרורו, ובתגובה החל ע' להרים את קולו ולצעוק. כרמל הורה לאסיר להירגע, שאם לא כך "יאלץ לכבול את ידיו. או אז, ניבל ע' את פיו לעבר כרמל ואמר: "אתה יכול לכבול את הזין שלי", החל להשתולל והכה באגרופו בחזהו של כרמל וכן בועט בפניו של ყיר.
4. בעקבות כך, התנפלו כרמל על ע' והחל להכותו בפניו בסטיירות ובאגروفים. ყיר התנפלו אף הוא על

ע' והיכה אותו מספר פעמים בפנוי, לרבות באמצעות האזיקים שהו אותה עת בידו. כמו כן, שחר הכה את האסיר בבטנו במכת אגרוף. במקביל נתן מפקד הכוח נזיה הוראה לככול את ידיו של ע' למיטה ידיו נכבלו.

5. עקב תקיפתו, נגרמו לע' המטומה מסביב לעין ימין, המטומה בלחמית העין, נפיחות סביב עין שמאל, סימן שפושף בקרקפת וחתר מדם בלחץ והוא נזקק לטיפול רפואי. במשיחסם המתוארים לעיל, נטען בכתב האישום כי שלושת הנאשמים חרגו מסמכותם כדיין והפעילו כוח שאינו סביר כלפי ע', ובכך תקפו בחבורה את ע' וגרמו לו לחבלה של ממש.

6. בהכרעת הדיון מיום 15.12.2016 הורשו כרמל ויקיר בעבירה שיווסה להם בכתב האישום ובעוד שחרר זוכה. בהכרעת הדיון נקבע שעובדות כתב האישום שהובא לעיל אכן הוכחו על ידי המאשימה, אך נקבעו גם הנתונים הבאים:

א. לאור העובדה שע' תקף את כרמל ויקיר, ניתנה הוראה על ידי נזיה מפקד הכוח, לככול את ידיו של ע' (פסקה 24 להכרעת הדיון).

ב. ההוראה של נזיה לככול את ידיו של ע' לצורך השתלטות עליו ומניעת המשך תקיפתם של הסוחרים שנרכחו במקום, היא הוראה שנינתנה כדיין. מדובר בהוראה שננתנה "אורירוק" לכרמל, ויקיר ושחרר לעשות שימוש "בכח סביר" על מנת להשיג את ה-"מטרה" בדבר איזוק ידיו של ע' כדי למנוע המשך תקיפתם של הנאשמים ולשם השלטת סדר (פסקה 25 להכרעת הדיון).

ג. בפסקה 46(ד) להכרעת הדיון נאמרו הדברים הבאים:

"יוזכר, ע' נחבל בעיקר בפנוי ובראשו, ואף נגרמו לו שטפי דם בשתי העיניים. עדויותיהם של ע' ונזיה, לפיהן יקיר וכרמל נתנו לע' מכות בפנוי, תומכות אחת בשניה, ומכאן המשקל הגבוה שיש לייחס לשתי העדויות. עדויות אלה, של נזיה וע' , נתמכות גם בטעוד רפואו לגבי סימני החבלה שנוטרו על פניו של ע' . לפיכך, הנני קובל שיש להעדיף את גרטסו של נזיה וشنנטמכת בעדותו של ע' , על פני הגרסאות שנמסרו על ידי כרמל ויקיר, אודות תקיפתו של ע' באזרע פניו. יוזכר, הצדוק לשימוש בכוח סביר נגד ע' הוא על מנת להשיג את "מטרה" המצוומצמת בדבר איזוק ידיו. הווה אומר, היה על הנאשמים להשתלט על ידי של ע' ועל רגליו הלא אזוקה, מאחר וגפיהם אלה הן שיסכנו את הנאשמים, את נזיה וכן את שאר הנוכחים בחדר המيون בבית החולים. ראשו של ע' , לרבנות פנוי, לא היו מקור של סיכון עבור הנאשמים, עבור נזיה ועבור שאר הנוכחים בחדר המيون. במילים אחרות, לא היה צורך להוכיח את ע' בפנוי על מנת להשיג את המטרה של כבילה ידיו עם איזק. דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור עוצמת הכוח שהופעל על פניו של ע' , ומכאן החבלות הקשות שנגרמו לו בפנוי."

. ד. בפסקה 46(ה) להכרעת הדין נקבע כדלקמן:

המשר תקיפתו של ע' לאחר איזוקו: מעדותם של נניה וע' עליה כי נניה חזר מספר פעמים על המילה "משפטיק" וזאת Caindikziah לכך שהמכוות של יקייר וכרמל המשיכו גם לאחר שהושגה המטרה בדבר איזוקו של ע'. בנסיבות אלה, ברור שמדובר בשימוש בכוח הרבה מעבר לנדרש לצורך השגת ה-"מטרה" בדבר איזיקת ידיו של ע'.

ה. כרמל ויקיר היו אחראים באופן בלעדי לجرائم חבלות בפניו ובראשו של ע'. חבלות אלה נגרמו לע' אל בעקבות שימוש ב-"כח סביר", אלא בעקבות שימוש ב-"אלימות מיותרת". (פסקה 47 להכרעת הדין). על כן, נדחתה טענתם של כרמל ויקיר שפعلו תחת סייג ההגנה העצמית (פסקה 48 להכרעת הדין).

. א. שחר לא היכה את ע' בפניו, נתן לו אגרוף אחד בלבד באחור הבطن ושלא גرم לע' לחבלה כלשהי בבטנו או לנזק גופני כלשהו. האגרוף הבודד שנתן שחר לע' באחור הבطن הוא מכח סבירה להשתתת ה-"מטרה" לגורם להתקפות הגפיים של ע' כלפיו מרכז הגוף כדי לצמצם את התנגדותו ועל מנת שניית יהיה לאזוק את ידיו. לפיכך, נקבע ששחר הצליח לעורר ספק סביר שעומד לו סייג "צדוק", ולכן זוכה מהעבירה שויוסה לו בכתב האישום (פסקאות 51 ו-52 להכרעת הדין).

ב. תסקרי שירות המבחן

. 7. נתקבל תסוקור מטעם שירות המבחן בענייני של כרמל ואשר נאמר בו, בתמצית כדלקמן:

א. כרמל גrown ואב לארבעה ילדים, נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורטטיבי ועובד בשירות בית הסוהר בתפקידים שונים מאז שנת 1999 ועד היום.

ב. לפני כחצى שנה נפצע ברגלו במהלך פעילות במקום העבודה וייתכן ויזקק לניתוח.

ג. הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הוא נמוך. כמו כן, לאור החשש שיפור ממוקם בעבודתו אם ההרשעה תמשיך לעמוד בעינה, שירות המבחן המליך לבטל את ההרשעה ולהטיל עליו 250 שעות שירות לתועלת הציבור.

ד. כרמל חווה את האירוע מושא כתוב האישום כמצב של סיכון מיידי ועודין טוען שפועל תחת הסייג של הגנה עצמית, אך בכל מקרה נראה כי הפיק ל开玩笑 לעתיד ממנו.

. 8. כמו כן, נתקבל תסוקור מטעם שירות המבחן לגבי יקייר, ואשר נאמר בו, בתמצית כדלקמן:

א. יקייר נעדר עבר פלילי ובעל אורח חיים נורטטיבי. שירות המבחן התרשם כי יקייר מתקשה לחתת

אחריות על מעשיו.

ב. יקייר כים גרש ועוזב את עבודתו בשירות בתי הסוהר בעקבות האירוע מושא כתוב האישום ועובד כים בחברה בשוק הפרטី בהתקנת מוצרי חשמל.

ג. שירות המבחן המליך להshitת עליו עונש של מאסר בפועל לתקופה קצרה שירותה בדרכו של עובדות שירות.

ג. טענות מצדדים לעונש

9. בא כוח המשימה טען שהאירוע מושא כתוב האישום הוא אירוע חמוץ שצריך שתהיה בצדו ענישה חמירה בדמות מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות וזאת לגבי שני הנאים ואין כלל מקום לשקל את המלצת שירות המבחן בדבר ביטול הרשותה של כרמל. מהות החבלות שנגרמו לע' בפנים מחייבות תגובה עונשית מתאימה שתבטיח את אمان הציבור במערכת שירות בתי הסוהר כמערכת שאמונה על ביטחונם ושלומם של אסירים, וככל שישנם סוחרים שהפכו את האימון האמור, עליהם לחת את הדין על אף.

10. בא כוח הנאים הבהיר שבכל הנוגע ליקייב, שכבר עזב את שירות בתי הסוהר וכן ממילא אין לו נזק תעסוקתי קונקרטי מעצם הרשותה בדיין, איננה טעונה לביטול הרשותה וטענה שיש להסתפק לגבי בעונש של מאסר על תנאי. וכן הוסיפה כי אין מקום לשקל להטיל עליו עונש של מאסר בפועל בדרכ של עבודות שירות וזאת במיוחד לאור העובדה שע' הוא עבריין אלים עם מספר רב של הרשותות קודמות בעבירות אלימות, לרבות הרשעה אחרונה בעבירות הריגתה. אירוע מושא כתוב האישום היה תוצאה של פרובוקציה אלימה מטעם ע' ובית המשפט אף קבע שהיתה הצדקה לשימוש "בכח סביר" כנגדו על מנת להשתלט עליו.

11. באשר לכרמל, בא כוח הנאים טענה שכרמל הוא סוחר בעל ותק משמעותי בשירות בתי הסוהר שזכה לשבחים על מסירותו, אחראותו ותפקודו התקין לאורך השנים (ראו חוות דעת תקופתית של שירות בתי הסוהר, נ/27).

12. כמו כן, הוסיפה שבעקבות כתוב האישום שהוגש נגד כרמל בתיק הנוכחי, נערך לו שימוש ביום 21.1.2014 בפני ענף המשמעת של סוחרים בשירות בתי הסוהר וזאת לפני קבלת החלטה בעניינו בדבר פיטורי או השעייתו בעובdotו (נ/28).

13. בסופה של יום, הוחלט על ידי ענף המשמעות של שירות בתי הסוהר להמתין עד לסיום ההליך הפלילי שהתנהל כנגד כרמל, לפני קבלת ההחלטה בדבר השעייתו או פיטורי (נ/29). בדרך זו, כרמל המשיך לשרת כריגל בשירות בתי הסוהר כאשר התיק הפלילי תלוי ועומד כנגדו וכן בכל הזמן החלף מאז מועד הגשת כתוב האישום בחודש נובמבר 2013 ועד היום המשיך לשמש כסוחר מן המניין.

על כן, באת כוחו של כרמל טענה שיש לאמץ את המלצות שירות המבחן ו לבטל את ההרשעה בעניינו על מנת למנוע את התוצאה הקשה של פיטוריו משירות בית הסוהר, וזאת במיוחד לאחר שנות שירות כה ארוכות ולאור הנסיבות המיעילות של האירוע.

האינטרס החברתי המוגן

.ד.

האינטרס החברתי המוגן בעבירות שבוצעו עניינו שמירה על אمان הציבור במערכות אכיפת החוק, לרבות בסוגרים שמשרתים בתפקידים שונים לשימרה על אסירים שمحזקים במשמרות חוקית וכן שמירה על ביטחון הציבור מأتום אסירים. אמן הציבור עומד בסיס תפקודן של רשות אכיפת החוק ובludeיו לא יוכל למלא את משימותיה (בג"ץ 7141/05 **ויקין נ' מפכ"ל המשטרה** [פורסם בנובו] (27.2.06) פסקה 14 לפסק דינה של כבוד השופט פרוקצ'יה). בנוסף, בעבירות התקיפה למיניהם, האינטרס החברתי המוגן עניינו שמירה על שלמות גופו וכבודו של מי שmotekף שלא כדין. הלכה מושרשת היא כי זכויות היסוד של האדם ממשיקות "לשroud" בין חומות בית הסוהר וננתנות לאסיר ולעוצר אף בתוך תא כלאו (עת"א 4463/94 גולן נ' שירות בית הסוהר פ"ד נ(4) 136 - 151 (1996)).

כמו כן, כל אדם נהנה מזכות יסוד לשליםות גופנית ולשמירת כבודו כadam וחומות הכלא אין מפרידות בין העוצר לבין כבודו כadam (בג"ץ 355/79 **קטلن נ' שירות בית הסוהר** פ"ד לד(3) 294, 298 (1980); בג"ץ 540/84 **יוסף נ' מנהל בית הסוהר המרכזי בירושלים** פ"ד (1) 567, 573 (1986)). בנוסף, בפסקה נקבע שאומנם בית המשפט הוא אשר שלח את האסירים אל בין החומות, אך לאחר שהחומות סוגרות עליהם, בית המשפט הוא "אביהם של אסירים" בכל הנוגע לחובה להגן עליהם מפני שימוש לרעה בסמכויות שניתנו לסוגרים (ע"א 7440/97 **מדינת ישראל נ' גולן** פ"ד נב(1) 1, 8 (1998)).

מתחם העונש ההולם

.ה.

אביא להלן דוגמאות מהפסקה לגבי מדיניות הנהוגת בעת שהיא מדובר באיש מרות (שוטר או סוהר) שבמסגרת مليוי תפקידו תקף אדם אחר וגרם לו לחבלות. מטיב הדברים, כל הנאים בתיקים מעין אלה הם בדרך כלל נעדרי עבר פלילי וקיים חשש שיפוטם מעבודתם אם ההרשעה תמשיך לעמוד בעינה. אף על פי כן, בקשתם לביטול ההרשה נדחתה, וזאת בפסקה עקבית של בית המשפט העליון ושל בית המשפט המחויזים. להלן הפסקה:

א. רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנובו] (25.3.14). המבקש שירות כשותר בתחנת אשקלון והזעק עקב תלונה על הקמת רשות למרכז המסתורי באשקלון בו שהוא המתלון שהיה קטן כבן 16 וחצי, יחד עם חבריו. המבקש ניסה לעכב את אחד מחבריו של המתלון, אך המתלון ביקש למנוע זאת מבعدו וחוץ בין המבקש לחברו. בתגובה, תפס המבקש את המתלון והפעיל אותו ארצה כרע שראשו נחבט בקרקע ולאחר מכן היכה אותו בעודו

שרוע על הרצתה. לאחר מכן הוכנס המתalon כשהוא כבול באזיקים לנידת המשטרה ובמהלך הנסיעה המשיך להכותו. בהמשך, בעת שהמתalon היה כבול בתחנת המשטרה, הוא קם ממקומו וקיים את המבוקש, בתגובה לכך שב המבקש ותקף אותו בסטרירות בראשו ואף השילך לעברו כוס שהיה בה קפה. המבקש היה כבן 42 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים ובעל וותק של כ-15 שנים במשטרת ישראל. שירות המבחן המליך על הטלת צו שירות לתועלת הציבור, התchingיות כספית ופיצוי למATALON וכן המליך להימנע מהרשעתו של המבקש. בית משפט השלום בבאר שבע קבע שמתחם העונש ההולם למשעיו של המבקש נע בין עונש מאסר מותנה לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בקשתו של המבקש לביטול הרשעה נדחתה והוא עלו 6 חודשים מאסר על תנאי, וכן פיצוי למATALON בסך של 3,000 ₪. המבקש והמשיב הגישו ערעורים לבית המשפט המחויז בבאר שבע על גזר דין של בית משפט השלום. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה ודחה את ערעורו של המבקש ובסתורו של דבר הרשעה נשarra על כנה והושתו עליו 4 חודשים מאסר בפועל שירות בדרך של עובדות שירות. המבקש הגיע בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון ובבקשתו נדחתה.

ב. **רע"פ 9486 סבן נ' המחלוקת לחקירות שוטרים** [פורסם בnbsp;] (28.12.11). המבקש היה שוטר מג"ב בשירות סדיר והגיע יחד עם אחרים לאזור הבנייה כשהוא לבוש מדים ומצדיך בנסקו. באותו הבניה שבו המתalonנים שכולם היו שוהים בלתי חוקיים. המבקש והאחרים הוציאו אותם מהמכולה, ערכו חיפוש בחפציהם ונטלו את כספם. בנוסף, המבקשלקח לעצמו חלק מרכוזם. לאחר יומיים, אירע מקרה דומה בהשתפות המבקש שככל גם הכתת המתalonנים. המבקש הורשע בשתי עבירות של תקיפה, שתי עבירות של גנבה ושתי עבירות של שימוש לרעה בכוח המשטרה. שירות המבחן המליך שלא להרשיע אותו, אך חיף המליצה בבית משפט השלום הוtier את הרשעה על כנה והשיט על המבקש 3 חודשים מאסר על תנאי, פיצוי וקנס בסך של 500 ₪ כל אחד. על פסק דין של בית משפט השלום הוגש ערעורים לבית המשפט המחויז במחוז מרכז, הן על ידי המבקש והן על ידי המדינה. בית המשפט המחויז סבר שיש מקום להחמיר בעונש והשיט עליו 5 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 2,000 ש"ח ופיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתalonנים. המבקש הגיע בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון וזה נדחתה.

ג. **רע"פ 6009 קושמקוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בnbsp;] (8.9.2015). המבקרים הורשו על ידי בית משפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין. המבקרים שירתו כשוטרים ביחידת יס"מ במחוז מרכז במשטרת ישראל ופנו למATALON ברוחב וביקשו ממנו שיגיש אליהם. בהמשך, החל דין ודברים ביןם ובין המתalon בשל טרונות של האחורי שה מבקרים פנו אליו בחוסר כבוד. בתגובה, המבקרים הכנסו אותו בכוח לנידת והיכו אותו נמרצות בכל חלק גופו ועקב כך נגרמו לו שברים בצלעות, המתוימה בעמוד השדרה ונזקים נוספים. בית משפט השלום נתן משקל משמעותי לקלוא לבך שכתב האישום הוגש כמעט ארבע שנים לאחר האירוע, לעובדה שה מבקרים נעדרו עבר פלילי, ולעובדת היותם שוטרים ותיקים ולכן הורה על ביטול הרשעה והטיל על כל אחד מהם 200 שעות שירות לתועלת הציבור ותשלום פיצוי למATALON. המדינה

הגישה ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחויזי. הערעור התקבל במובן זה שנקבע שיש להרשיע את כל אחד מהמבקשים תוך השארת שאר רכיבי הענישה על כנמו. המבקשים הגישו בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון ובקשתם נדחתה. בפסקה 9 להחלטתו של כבוד השופט ג'ובראן נקבע כדלקמן:

"בעניינו, העבירה שנעבירה היא עבירה חמורה, אשר מידת פגיעה בערכיהם מוגנים גבוהה, ונסיבותיה הן נסיבות קשות. העבירה נעבירה על ידי שוטרים, האמונים על אכיפת החוק ועל שלום הציבור, במהלך ביצוע תפקידם. **בצדך סבר בית המשפט המחויזי כי המבקשים אינם יכולים לצאת נקיים מהרשעה בנסיבות העניין שלפנוי, ואין כל יסוד להთערבות בקביעה זו.**"

(ההדגשה שלי - ה'א'ש')

. רע"פ 16/2021 לוחובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (19.4.2016). המבקש היה שוטר והורשע, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירה הגורמת חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין. המבקש, יחד עם שוטרים נוספים, הגיעו לגינה ציבורית שבה ישבה קבוצת חברים כשבראשם בקבוק אלכוהול. המבקש נטל את בקבוק האלכוהול ושפר את תוכנו. כאשר שאל המבקש את המתalon: "למה אתה מסתכל עליו?", השיב המתalon "למה אסור לי להסתכל?". בתגובה לכך, התקירב המבקש אל המתalon וسطר לו באוזנו השמאלית, סטירה אשר גרמה לקרע בעור התוף באוזנו. המבקש היה נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילדים, וקיבל تعدות הוקירה מהמשטרה על מקצועיותו ועל הישגיו הרואים להערכתה. בית משפט השלום הרשיע והשית עליו 250 שעות שירות לתועלת הציבור. המבקש הגיע ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין, בעוד שהמדינה הגישה ערעור על קולות העונש שנגזר עליו. בית המשפט המחויזי דחה את ערעורו של המבקש וקבע את ערעור המדינה בכך שבטל את צו השלי"ץ והטיל תחתיו עונש של **חודשיים מאסר לרצוי בעבודות שירות**. בקשה רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה. בפסקה 9 להחלטתו של כבוד השופט שהם נקבעו הדברים הבאים:

"מה גם, שאין רבota בכך שעסוקין בשוטרים המנהלים אורח חיים נורמטיבי, כפי שזכור והציג המערער בעניינו, שהוא אלמלא נתון זה, ספק אם היו מתאפשרים לעובדה בשורות המשטרה. **תמים דעים אני עם קביעת הערכאות הקודמות, כי ההשלכה האפשרית בדבר סיום תפקידו של המבקש במשטרה, בגין הרשעתו במקרה זה, אינה שלילית בהכרח, ומהווה פועל יוצא מעשיו.** מעשים, אשר פוגעים באופן חריף באמון הציבור וכן במעמדם וכבודם של השוטרים."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

. רע"פ (מח'-ת"א) 71669/04 אהרון עופר נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (12.7.06).

המערער שימש כשוטר במשטרת ישראל ועל פי עובדות כתוב האישום הגע עם שוטר נוסף במסגרת תפקידו לחנות יركות באזרע בני ברק, שבה עבד המתלוון. המתלוון התבקש להזדהות ובתגובה מסר שאין بيדו תעודת זהה. לאחר מכן הפתחו ויכוח בין השוטר האחר למתלוון שבו הודה השוטר الآخر הטיח את ראשו של המתלוון בשולחן, סטר לו בפנוי כדי כביכול והוציאו מהחנות. בכתב האישום נאמר כי המערער הגיע למקום, הגיע למתלוון וsterol לו בפנוי מספר פעמיים. השוטר الآخر זוכה ובعود שהמערער הורשע בעבירה של תקיפה. בית המשפט שלום גזר עליו **6 חודשים מאסר על תנאי**, קנס בסך 500 ₪ ופייצוי למתלוון בסך של 1,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחויזי נדחה ונדחתה בקשה לביטול הרשותה וזאת על אף היותו של שוטר מצטיין לשירות במשטרה כ-15 שנה ועברו נקי.

.
עפ"א (מח'-נצרת) 280/09 **חיר אלדין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.9.09). המערער היה סוחר ששימש בתפקיד סמל אגף בבית הסוהר צלמון. המערער הוביל את אחד האסירים למשרד החינוך באגף והורה לו לשבת על כסא. לאחר מכן, חנק אותו, היכה אותו והיפילו לרצפה מהכסא. לאחר מכן בעט בו בכל חלקיו גופו והיכה אותו באמצעות אלה. כתוצאה לכך נגרמו לאסир שפוחדים בכתפו, המטומה בזרועו ושפוש בברכו. בנוסף, המערער איים על האסיר שהוא יתלוון כנגדו ועקב כך האסיר חזר בו מתלוונתו וטعن שהחבלות נגרמו לו כתוצאה מהחליה במקלהת. המערער הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ושיבוש מהלכי משפט. מתקיר שירות המבחן עלה שמדובר למי שאינו לחובתו הרשותות קודמות ועבד כ-10 שנים בשירותי בתי הסוהר, ובעקבות האירוע פטור מעבודותיו. בית משפט השלים גזר עליו **12 חודשים מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ש"ח ופייצוי למתלוון בסך 20,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחויזי נדחה וכן נדחתה בקשה ל לבטל הרשותה.

.
עפ"ג (מח'-מרכז) 3181-02-08 **מדינת ישראל נ' הראל** [פורסם בנבו] (22.4.09). כאן היה מדובר בשוטר לשירות במשטרת ישראל בתחנת ראשון לציון והורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות חמימות, הדחה בחקירה, שיבוש מהלכי משפט והפרת אמונים. המשיב, יחד עם אחרינו שוטר, היכו **שני מתלווננים** וזאת לאחר שהמשיב רצה למסור לאחד המתלווננים דוח חתימה. המכות כללו אגרופים בפנים, בעיטות, הפלת רצפה והמשך בעיטות בפנים וגוף. כתוצאה מעשייהם של המשיב ושל האחיה עמו, לאחד המתלווננים נגרם שבר בארכות עין שמאל, פצע קרע בגב האף שהוא צורך לטפור, המטומה בפנים, דימומיים בעיניים ודימומיים תת עוריים בעפupyים, בזרוע ובכתף. למתלוון האחיה נגרמו שבר באף, דימומיים תת עוריים, נפיחות באף, המטומה בראש, נפיחות ופצע במצב ודיםומים תחת עוריים בעפupyים, בגב ובזרוע הימנית. המשיב גם ניסה לשבע את החקירה בפני גורמי החקירה במחלקה לחקירות שוטרים. בית משפט השלים בראשון לציון הטיל על המשיב **6 חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות**, קנס ופייצוי למתלווננים. על קולות העונש הוגש ערעור על ידי המדינה ואשר התקבל ועל המשיב הוטל עונש **מאסר בפועל של 12 חודשים**.

.
לאור ההחלטה שהובאה לעיל, הנני קובע כי מתهم העונש ההולם לעבירה התקיפה שבה הורשעו

הנאים, בנסיבות מיוחדת, בע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשים מאסר בפועל, לצורך קנס ופיצוי למתלוּן. הגבול התיכון המקל של "מאסר על תנאי" במתחם העונש ההולם שנקבע מושפע מהאמור בסעיף 40(א)(7) לחוק העונשין לפיו מתחם העונש ההולם תלוי, בין השאר, ב-"יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה וכיידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התוצאות של נגעה העבירה".

.19. במקרה שבפניי, מצד אחד ע' ביצוע פעולות התגורות משמעותיות בדרך של תקיפת הסוחרים שלו או אותו בבית החולים. תקיפת הסוחרים נבעה מדבר של מה בכיר עקב סירובם לאפשר לו לעשן סיגריה. מצד שני, יזכור, שע' היה איזוק למיטה ברגל אחת והוכה נמרצות תוך שימוש באיזיק עד לגרימת חבלות קשה לפניו, וזאת ככלומות מיותרת שמנתקת לחלוּין מהמטרה של כבלת גפיו.

.20. כיצד, מתחם העונש ההולם-Amור לשקוף بصورة נכונה את האיזון בין "מידת האשם" בביצוע העבירה לבין "מידת הנזק" שנגרם כתוצאה מביצועה. ולענינו, כאשר מציבים את "מידת האשם" של כרמל ויקיר בביצוע עבירות התקיפה, בניכוי "הاسم התורם" של ע' לאירוע, למול "מידת הנזק", לרבות החבלות החמורים שנגרמו לע' בפניו בשל שימוש באליומות מיותרת נגדו, לדעתו, המתחם שקבעתי לעיל משקוף بصورة נכונה את מלאו נסיבות האירוע.

שאלת ביטול הרשותה של כרמל

.21. בפסקאות 7 עד 13 להודעת השימוש שנערכ לכרמל על ידי ענף המשמעת בשירות בתי הסוהר ביום 21.1.2014, וזאת לאחר שהוגש נגדו כתב האישום בתיק הנוכחי, נאמר כדלקמן (נ/28) (להלן: **ההודעת השימוש**):

.7. החשדות נגד כפי שבאים לידי ביטוי בכתב האישום, מלמדים כי מדובר בביטוי, לכואורה, של עבירה פלילית מהוות הפרה חמורה של נורמות התחנוגות בכל ארגון ובשב"ס שהוא ארגן בטחוני בפרט.

.8. **UBEIRA SHEL TAKIPA VECLEN SHEN UBEIRA TAKIPA BINSIBOT MACHMIROT HINA
UBEIRA FELILIT ASHER MACTAM TBUAH AINA MAAPSHET LSOHAR LEMASHIN
LASHRET BAEREGON BETCHANONI YIS BAHA CADI LEHATBU UL SHIMUSH BACHA LA MIDATI.**

.9. אדם המשרת בארגון בטחוני וכל שן בארגון כשב"ס מחויב להפעיל שיקול דעת אשר הוא עושה שימוש בכך. עובדות כתב האישום מצביעות לכואורה כי פעולה באופן חמור ולא כל שיקול דעת אשר לתוכאות מעשי.

.10. סוהר אשר עובד בשירות בתי הסוהר מחויב לאמות מידת גבוזות, המהוות בסיס לכל תפקידו. מעשי מלמדים כי אמות מידת המחייבות בשב"ס אינם בעליים לכואורה בקונה אחד עם עובדות כתב האישום שהוגש נגדך.

11. **התנהgotrk זו גורמת לפגיעה במשמעות הארגון, בשמו הטוב ובתדמיתו ומהווים הפרה חמורה של נורמות התנהגות המחייבות סוחרים בשב"ס.**
12. **מכלול האמור, מציביע, לכוארה, כי אין מתאים עוד לשרת בשב"ס.**
13. זאת ועוד, **יש במעטך כדי הפרה חמורה של חובותיך כסוחר ולכוארה אף קלון בצדך**. על כן, אם יחולט על הפסקת שירותך תישקל גם שליליה או הפחתה של הפיצויים להם הינו זכאי".
14. הדברים שהובאו לעיל מהודעת השימוש, הם דברים כדורבנות שמדוברים בעקבות עצם ונסיבות מסוימים בנסיבות מדיקת את המסרים שנושבים מפסיקתו של בית המשפט העליון כאשר מדובר בתקיפה חמורה של חשוד על ידי שוטר, או של אסיר על ידי סוחר.
15. כאמור, בעת שבית המשפט בוחן את שאלת ביטול הרשעה של הנאשם לעליון להתחשב בשני פרמטרים מרכזיים: ראשית, האם עצם הרשעה תגרום לנזק קונקרטי לנאים; שנית, גם אם יש נזק קונקרטי, האם חומרת העבירה שבוצעה, טיבה ונסיבות ביצועה מאפשרים סטייה כה קיצונית ממתחם העונש הולם, עד כדי ביטול הרשעה. הפרמטר הראשון מתחמק בנזק שייגרם לנאים, ובعد שהפרמטר השני מתחמק בנזק שייגרם לאינטרס הציבורי בכך שנאים לא מושפע בעבירה חמורה. מדובר בשני פרמטרים מצטברים.
16. לגבי הפרמטר הראשון, ברור שהוא מתקיים. מהודעת השימוש עולה בבירור שעלול להיגרם לכרמל נזק קונקרטי בדמות פיטורי משירות בתי הסוחר, וזאת רק מעצם העובדה שהוגש נגדו כתב אישום בגין תקיפתו של אסיר וجرائم חבלות לפניו. קל וחומר שיישנו חשש ממש לפיטורי לאחר הרשותו בדיון הליר שמיית הריאות.
17. לגבי הפרמטר השני, פסיקתם של בית המשפט העליון ובתי המשפט המחויזים, כפי שהובאה בהרחבת בפרק הקודם, מלמדת שאין מקום לבטל את הרשעה של כרמל ושהאינטרס הציבורי מחייב השארתה על כונה, וזאת על אף הנזק הקונקרטי שייגרם לו. לפיכך, הבקשה של כרמל לBITOL הרשעה נדחתת.
18. **קבעת העונש המתאים**
19. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש הולם, זאת לגבי כרמל ויקיר, ל淮南王 ביחסו לקולא את הנתונים הבאים: היוותם נעדרי עבר פלילי קודם; היוותם של כרמל אב לארבעה ילדים; הנזק שכבר נגרם ליקיר מעצם עזיבת עבודתו בשירות בתי הסוחר וגם הנזק הדומה עלול להיגרם בעתיד לכרמל.

.27

על כן, הנני משית על כל אחד מהנאשמים 1 ו-2, כרמל גל עוז ויקיר קידר, את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יבצע עבירה אלימota.
- ב. כל אחד מהנאשמים ישלם פיצוי למתלון, עד תביעה 1, ע' ד, בסך של 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם בארבעה תשלום חודשיים שוים ורצופים, כאשר הראשון עד ליום 1.3.2018 והיתרה ב-1 לכל חודש של אחרים. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אז יעמוד מלאה הסכום הפיצוי לתשלום מיד. לאור העובדה שהמתلون הוא אסיר שמרצה תקופה מסוימת ארוכה, לאחר ביצוע התשלום, המזיכירות תעביר את הפיצוי לשירות בתי הסוהר, אשר יdag להעבירו למtalון על פי נוהלי שירות בתי הסוהר.
- ג. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך של 2,500 ש"ח או 7 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בחמשה תשלום, חודשיים, שוים ורצופים, כאשר הראשון שבhem עד ליום 1.4.2018 והיתרה ב-1 לכל חודש של אחרים. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אז יעמוד סכום הקנס לפרעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' בטבת תשע"ח, 28 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.